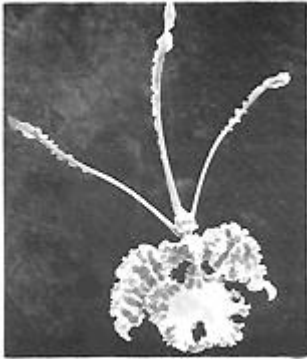

Psychopsis krameriana (Rchb.f.) H.G.Jones

Synoniem: *Oncidium kramerianum* Rchb.f.

De eerste exemplaren werden gevonden in Equador door de Poolse botanicus Joseph Warcewicz. Hij stuurde ze naar de kwekerij van Jenisch te Hamburg en werden later genoemd naar diens tuinman, Kramer, die de planten in 1854 tot bloei bracht.

Vindplaats:

Op open, min of meer lichte plaatsen in de bossen van Costa Rica, Panama, Colombia en Equador.

Omschrijving:

De platte, ovale, soms hoekige pseudobulben dragen 1 blad van 20-25 cm lang. Dit is dofgroen en bezet met karmijnrode stippen en soms ook

onregelmatige strepen.

Aan de voet, in de vouw, van elk blad ontspruit de bloemstengel, die geledingen heeft, rond in doorsnee is en wel 75 cm lang kan worden. Is deze stengel volgroeid dan vormt zich aan het einde hiervan telkens 1 bloem, die ca 14 dagen goed blijft dan verwelkt en afvalt.

Na ongeveer 3 weken komt de volgende bloem (+ 1 cm verder aan de stengel) en zo kan gedurende de gehele bloeiperiode, voornamelijk in de herfst en de winter, dezelfde stengel bloemen geven. En dit kan jaren achtereen zo doorgaan.

In de zomer, als de nieuwe scheut in volle groei is zal men bij de meeste planten geen bloei kunnen verwachten.

De bloem is geel met bruine vlekken. De petalen en de dorsale sepaal staan recht omhoog gericht, zijn heel smal en aan de top iets breder, met gegolfde randen. De sepalen en de lip zijn breed en aan de randen sterk gegolfd.

N.B.: De voornaamste verschillen met de zeer nauw verwante *Onc. papilio* zijn

o.a.: dat *O. papilio* een platte bloemstengel heeft en de *O. kramerianum* een ronde; de lip van *O.*

Papilio is veel minder gegolfd en heeft meestal een bijna ronde gele vlek op de lip met een brede bruine rand, terwijl de gele en bruine tekening bij *O. kramerianum* veel onregelmatiger is.

Wat de kweekwijze betreft zijn er geen noemenswaardige verschillen.

O. papilio bloeit vrijwel het gehele jaar door.

Cultuur:

Een plant voor de gematigd-warme kas op een lichtbeschaduwde plaats.

Zowel met potcultuur als met het kweken op een varenblokje of stammetje kan men succes hebben. Bij potcultuur gebruikt men een stenen pot van aangepaste grootte met een mengsel van voornamelijk varenwortel of dennenschors met een weinig veenmos. Een goede doorlatendheid is een absolute vereiste om te voorkomen dat de jonge scheuten weggrotten.

Als in het voorjaar de nieuwe uitloper nog klein is moet men deze bij het gieten zorgvuldig ontwijken.

Later in de zomer, als de wortelgroei doorzet, kan de plant ook wel zeer lichte bemesting verdragen. Ook hier is weer van belang dat de plant eerst opdroogt alvorens weer gegoten wordt.

Een speciale rustperiode hoeft deze *Oncidium* niet te hebben. Bij het verpotten, liefst in het voorjaar, moet men de potkluit aan de groeizijde, waar de levende wortels zitten, zoveel mogelijk in tact houden.

Brekage van fijne worteltjes is heel nadelig.

Op de vensterbank zal, in het algemeen, deze plant te veel problemen geven om er langdurig plezier van te hebben

Maart 1975